

15 Οκτωβρίου, 1993

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155(4) ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙ-
ΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964,

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕ-
ΛΕΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ (ΑΡ.6) ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥ-
ΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ ΓΙΑ ΕΚΔΟ-
ΣΗ ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ CERTIORARI ΚΑΙ
PROHIBITION,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΟΡΟ ΓΙΑ ΠΑΡΟΧΗ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΑΠΟ
ΤΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ,
ΠΟΥ ΤΕΘΗΚΕ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΕΠΑΡ-
ΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΠΑΦΟΥ, ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 3
ΜΑΙΟΥ 1993, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΙΤΗΣΗΣ
ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ,
ΣΤΗΝ ΕΚΚΡΕΜΟΥΣΑ ΑΙΤΗΣΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡ.
281/93.

(Αίτηση Αρ. 108/93)

---

*Προνομακά Εντάλματα — Αίτηση για έκδοση εντάλματος certiorari
εναντίον μέρους απόφασης Επαρχιακού Δικαστηρίου με το οποίο
διατάχθηκε η Κυπριακή Δημοκρατία να παράσχει εγγύηση για την
έκδοση προσωρινού διατάγματος δυνάμει του άρθρου 9(2) του περί
Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ.6 — Κρίθηκε ότι ο όρος “οποιο- 5
δήποτε πρόσωπο” στο εν λόγω άρθρο, όπως και γενικά σε κάποιο νό-
μο ή κανονισμό, δεν περιλαμβάνει την Κυπριακή Δημοκρατία, εκτός
αν το αντίθετο αναφέρεται ρητά ή εξυπακούεται κατ’ ανάγκη από
τον νόμο ή κανονισμό.*

*Λέξεις και φράσεις — “Πρόσωπο” σε κάποιο νόμο ή κανονισμό — 10
Εκτός αν το αντίθετο αναφέρεται ρητά στον νόμο ή κανονισμό, ή
εξυπακούεται κατ’ ανάγκη από αυτό, ο όρος δεν περιλαμβάνει την
Κυπριακή Δημοκρατία — Άρθρο 44 του περί Εορηνείας Νόμου
Κεφ. 1.*

Μετά από άδεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ο Γενικός Εισαγγε- 15

λέας καταχώρισε αίτηση για έκδοση εντάλματος certiorari που να ακυρώνει το μέρος της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου, ημερομηνίας 3.5.93, με το οποίο διατάχθηκε ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, να παράσχει εγγύηση £2.000, προκειμένου να εκδοθεί προσωρινό διάταγμα που ο Διευθυντής είχε ζητήσει σε φορολογική αίτηση. Ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου είχε υπερβεί την δικαιοδοσία του δυνάμει του άρθρου 9(2) του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου Κεφ.6, διότι η αναφορά σ' αυτό του όρου "πρόσωπο", το οποίο υποχρεούται να παράσχει εγγύηση για να εκδοθεί προσωρινό διάταγμα προς όφελός του, δεν περιλαμβάνει την Κυπριακή Δημοκρατία. Έγινε αναφορά και στο άρθρο 44 του περί Ερμηνείας Νόμου Κεφ.1.

Αποφασίσθηκε ότι:

Όπως προβλέπει το άρθρο 44 του περί Ερμηνείας Νόμου Κεφ.1, και οι αρχές του κοινού δικαίου, εκτός εάν το αντίθετο ρητά αναφέρεται ή κατ' ανάγκη εξυπακούεται σε νόμο ή κανονισμό, ο όρος "πρόσωπο" δεν περιλαμβάνει την Κυπριακή Δημοκρατία. Εξάλλου, η Κυπριακή Δημοκρατία σαν fiscus θεωρείται πάντοτε φερέγγυα και κατά συνέπεια δεν ετίθετο θέμα παροχής εγγύησης.

Η αίτηση επιτράπηκε. Εκδόθηκε ένταλμα certiorari.

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

British Broadcasting Corporation v. Johns (Inspector of Taxes) [1964] 1 All E.R. 923.

25 Αίτηση.

Αίτηση για έκδοση εντάλματος της φύσεως Certiorari για παραπομπή στο Ανώτατο Δικαστήριο και ακύρωση του όρου για παροχή εγγύησης £2.000,- που τέθηκε σε προσωρινό διάταγμα του Επαρχιακού Δικαστηρίου ημερομηνίας 3 Μαΐου, 1993, στην αίτηση του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων στην εκκρεμούσα αίτηση υπ' αρ. 281/93.

Ιωσήφ-Χ' Γιάννη (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον αιτητή.

Μ. Πύργου (κα) για Λ. Δημητριάδη, για τον καθ' ού η αίτηση.

35 ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

Μετά από άδεια που δόθηκε από το Δικαστήριο, ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας υπέβαλε την παρούσα αίτηση και ζητά την έκδοση εντάλματος της φύσης Certiorari, για παραπομπή στο Ανώτατο Δικαστήριο και ακύρωση του όρου για παροχή εγγύησης £2.000,-, που τέθηκε στο προσωρινό διάταγμα του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου, το οποίο εκδόθηκε την 3.5.93, κατόπιν αίτησης του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων στην εκκρεμούσα αίτηση ενώπιον του υπ' αρ. 281/93, για τη βεβαίωση οφειλόμενων φόρων και την είσπραξη τους. Με το διάταγμα αυτό, εμποδίστηκε ο καθ' ου η αίτηση Fouad Abdulla Madi, να μεταβιβάσει ακίνητη του περιουσία.

Επίσης, ο Γενικός Εισαγγελέας ζητά την έκδοση απαγορευτικού εντάλματος, πλην όμως το αίτημα αυτό δεν συγκεκριμενοποιήθηκε. Ας σημειωθεί όμως, πως στην αίτηση για παροχή άδειας για καταχώριση της παρούσας αίτησης, διατάχθηκε να σταματήσει η περαιτέρω εκδίκαση της αίτησης του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, μέχρι την έκδοση της παρούσας απόφασης.

Η δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση, παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο και δήλωσε ότι δεν είχε πρόθεση να καταχωρίσει ένσταση στην παρούσα διαδικασία και να ενστεί στην έκδοση του αιτούμενου διατάγματος.

Το υπό κρίση διάταγμα εκδόθηκε με βάση το άρθρο 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου (Ν. 14/60), σε συνδυασμό με τα άρθρα 5 και 9(2) του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6.

Η παροχή εγγύησης σύμφωνα με το άρθρο 9(2) του Κεφ. 6, είναι επιτακτικής φύσεως, πλην όμως το άρθρο αυτό αναφέρεται σε "πρόσωπο" ("person"), και το ερώτημα που τίθεται στην υπό κρίση διαδικασία είναι κατά πόσον το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου είχε δικαιοδοσία να διατάξει την παροχή εγγύησης από μέρους της Κυπριακής Δημοκρατίας, διά του υπαλλήλου της, Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων.

Κατά το κοινοδίκαιο, το Στέμμα δεν υπόκειται στις πρόνοιες ενός Νόμου, εκτός αν ο Νόμος ρητά το προβλέπει, ή αν τέτοια πρόθεση συνάγεται από το Νόμο.

Στην υπόθεση *British Broadcasting Corporation v. Johns (Inspector of Taxes)* [1964] 1 All E.R. 923, ειπώθησαν τα ακόλουθα στη σελ. 941:

“Since laws are made by rulers for subjects, a general expression in a law such as ‘any person’ descriptive of those on whom the law imposes obligations or restraints is not to be read as including the ruler himself. Under our more sophisticated constitution the concept of sovereignty has in the course of history come to be treated as comprising three distinct functions of a ruler: executive, legislative and judicial, though the distinction between these functions in the case, for instance, of prerogative powers and administrative tribunals is sometimes blurred. The modern rule of construction of statutes is that the crown, which today personifies the executive government of the country and is also a party to all the legislation, is not bound by a statute which imposes obligations or restraints on persons or in respect of property, unless the statute says so expressly or by necessary implication.”

Η αρχή αυτή αναγνωρίστηκε στην Κύπρο με τη θέσπιση του άρθρου 44 του περί Ερμηνείας Νόμου Κεφ. 1, που αναφέρει τα ακόλουθα:

“44. No Law or public instrument shall in any manner whatsoever affect the rights of the Crown unless it is therein expressly provided or unless it appears by necessary implication that the Crown is bound thereby.”

Σύμφωνα με το άρθρο 188.3(α) του Συντάγματος, η αναφορά στο Στέμμα ερμηνεύεται πως σημαίνει την “Κυπριακή Δημοκρατία”.

Το κράτος, δεν αναφέρεται ότι δεσμεύεται με τις πρόνοιες των νόμων πάνω στους οποίους βασίστηκε η έκδοση του υπό κρίση διατάγματος, και ούτε μπορεί να ειπωθεί πως μια τέτοια δέσμευση είναι εξυπακουόμενη. Επίσης, η λέξη “πρόσωπο” (“person”), σύμφωνα με τον περί Ερμηνείας Νόμο, Κεφ. 1, άρθρο 2, σημαίνει:

“person” includes any company, partnership, association, society, institution or body of persons, corporate or unincorporate;”

Επομένως, το κράτος δεν δεσμεύεται από τις πρόνοιες των πιο πάνω νόμων να παρέχει εγγύηση και τούτο είναι και εξάλλου αυτονόητο, γιατί το κράτος σαν *fiscus* θεωρείται πάντοτε φερέγγυο.

Για τους πιο πάνω λόγους ευρίσκω, ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου ενέργησε καθ’ υπέρβαση δικαιοδοσίας και κατά

συνέπεια ο όρος για παροχή εγγύησης που αναφέρεται στο διάταγμα ημερ. 3.5.93, ακυρώνεται.

Η αίτηση εγκρίνεται.